

Список літератури:

1. [Електронне джерело]. Режим доступу: <https://elt.oup.com/student/oefc/medicine1/?cc=ua&selLanguage=uk>.
2. [Електронне джерело]. Режим доступу: <https://elt.oup.com/student/oefc/medicine2/?cc=ua&selLanguage=uk>.
3. English in Medicine: A Course in Communication Skills. Eric H. Glendinning and Beverly A. S. Holmstrom. Frontmatter, 2014. – 140 p.

*Петухова Т. А.
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри технологічної і професійної освіти*

*Хералла Т. Б.
студентка магістратури
кафедри технологічної і професійної освіти*

*ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна*

МЕТОДИКА ДІАГНОСТИКИ ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

Кардинальні зміни, що відбуваються в системі освіти, вимагають від учителів суттєвого і всебічного підвищення кваліфікації. Це, в свою чергу, потребує нових методів об'єктивного контролю за якістю викладання як в період підготовки майбутніх вчителів, так і в процесі їх професійної діяльності.

Для уніфікації та об'єктивності контролю необхідно мати інструмент, що дасть можливість здійснювати адекватну оцінку всіх видів діяльності вчителя. Таким інструментом може бути система показників якості навчального процесу та критеріїв їх оцінки.

На основі аналізу матеріалів психолого-педагогічних джерел було виділено основні компоненти, притаманні урокам різних типів, що підлягають виявленню при спостереженні за ними і можуть служити показниками їхньої якості. Для діагностики якості занять ці компоненти було представлено у вигляді обмеженого набору узагальнених показників, які складаються з багаточисленних елементів [1].

Сукупність узагальнених показників та їх елементів – якісних критеріїв, що характеризують якість конструювання та організації практично всіх основних форм навчально-виховного процесу з будь-якої дисципліни, представлено в формі таблиці «Критерії оцінки якості системи уроків».

За цими критеріями проводиться оцінка логічно завершеної серії уроків, документації, результатів контрольних-діагностичних робіт учнів тощо.

З узагальнених показників включені такі: місце уроку в системі занять; цілі та загальний зміст уроку; форми організації та методи викладання; інформаційно-

логічна структура та зміст; активізація розумової і практичної діяльності учнів; організація діяльності учнів; дидактичні засоби і матеріали; зворотний зв'язок; відносне значення результатів діагностики рівня підготовки учнів; загальна організація уроку; виховна цінність уроку, творчість вчителя [3].

При оцінюванні уроку доцільно, користуючись таблицею, змоделювати оптимальний, з точки зору експерта, варіант заняття.

Для призначення максимальної кількісної оцінки кожного якісного критерія використовувався метод експертів. Враховуючи етичну сторону питання кількісної оцінки, можна замість оцінювання в балах запропонувати знаки. Наприклад, якщо елемент чи показник, необхідний на даному уроці, зовсім не представлено, – поставити мінус, а якщо його подано оптимально – три плюси. Середнє арифметичне оцінок всіх елементів узагальненого показника дозволяє оцінити його в цілому. Аналогічно одержується середня оцінка узагальненого показника за систему уроків, а також середня оцінка якості системи уроків за всіма узагальненими показниками.

Запропонована система діагностики якості занять може використовуватись для об'єктивного контролю за якістю викладання з боку адміністрації з метою атестації вчителя і надання йому своєчасної професійної допомоги. Вона виступає також як спрямовуючий фактор і для молодих, і для досвідчених вчителів і викладачів, дозволяючи свідомо і критично поставитись до конструювання, організації і самостійної оцінки навчально-виховного процесу.

Вибір засобу аналізу педагогічного явища залежить від того, який результат хоче отримати вчитель-дослідник. В одних ситуаціях вихователю потрібна експрес діагностика педагогічної ситуації, яка виникла у класі, в інших необхідно провести довготривале спостереження за змінами стосунків між учнями, в третіх – виникає необхідність, використовуючи методи прогнозування, представити можливу результативність всієї виховної роботи.

Функції кожного окремого методу можуть змінюватись залежно від засобу його використання і від того, яку інформацію з допомогою конкретного методу ми хочемо отримати [2].

Достовірність, об'єктивність отриманих даних залежить від відношення дітей, які піддаються вивченню, до самого педагога-дослідника: доброзичливість породжує об'єктивність, недоброзичливість – необ'єктивність отриманих даних.

Отже, педагогічна діагностика, як один з найважливіших етапів впровадження виховних технологій, дозволяє об'єктивно оцінити результати виховної роботи, побачити сильні і слабкі сторони впливу на дитину, дитячий колектив, сприяє переходу процесу діяння дітей в саморух.

Список літератури:

1. Волинець А.Г. Сучасні педагогічні інновації і школа майбутнього // Рідна школа. – 1993. – № 8.
2. Карпенчук С.Г. Теорія і методика виховання: навч. посібник. – К., 1997.
3. Кан-Калик В.А. Учителю о педагогическом общении. – М., 1987.